

**Мотиви към присъда по НОХД № 192 по описа за 2022 г. на РС – гр.
Павликени**

ВТРП, ТО – Павликени е внесла обвинителен акт срещу Р. Т. Б. (R.T.B.) – роден на ***** г. в У. Ф., Т., ***, с адреси: *** Х. *** (** Н. ***), Б. б. (М. б.), Ф. (F.), У. (W.), В. (U. К.), ул. „****“ № *** (**), с адресна регистрация в Република България - с. П., общ. П., ул. „****“ № ***, гражданин на ***, с висше образование, разделен – съобразно законодателството на Т., ***, пенсионер, неосъждан, за това, че на 12.01.2020 г. на ул. „****“, в с. П., общ. П., В. област, при управление на МПС - лек автомобил, марка „****“ с рег. № ***, собственост на „М.“ ЕООД, ЕИК ***, гр. А., нарушил правилата за движение, а именно чл. 5, ал. 3, т. 1, предложение първо от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – „На водача на пътно превозно средство е забранено: 1. Да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда“, чл. 20, ал. 1 от ЗДвП - „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“ и чл. 20, ал. 2, изречение второ от ЗДвП - „Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“, като отклонил вниманието си, неправилно боравил с органите за управление на автомобила, напуснал платното за движение и по непредпазливост причинил значителни имуществени вреди на лек автомобил, марка „****“, с рег. № ***, собственост на „М.“ ЕООД, със седалище гр. А., обл. В., в размер на 14 630,49 (четирнадесет хиляди шестстотин и тридесет лева и 49 ст.), както и за това, че на същата дата, по същото време и на същото място управлявал лек автомобил, марка „****“, с рег. № ***, след употреба на алкохол с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда - 2,68 (две цяло и шестдесет и осем) на хиляда, установена с химическо лабораторно изследване в протокол за химическа експертиза № III - ***/13.02.2020 г. Прокурора квалифицира деянията като престъпления по чл. 343, ал. 1, б. „А“ вр. чл. 342, ал. 1 НК за първото и по чл. 343б, ал. 1 НК за второто.

Подсъдимият в съдебно заседание заявява, че ще се възползва от диференцирани процедури по НПК и на основание чл. 371, т. 2 от НПК признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласява да не се събират повече доказателства за тези факти. Съдът като съобрази че самопризнанието на подсъдимия по чл. 371, т. 2 от НПК се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства с определение от 12.09.2022 г. обяви, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира повече доказателства за фактите,

изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

В съдебно заседание прокурорът, счита че с оглед оказаното пълно съдействие от страна на подсъдимия на органите на ДП и почти изцяло възстановените вреди, счита че за двете деяния наказанието следва да бъде определено при условията на чл. 55 от НК и чл. 66, ал.1 от НК. На основание чл. 343г от НК, за двете престъпления по чл.343б, ал.1 от НК и по чл.343, ал. 1, б. „а“ от НК предлага да бъде наложено на подсъдимия и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 година и 9 месеца.

В хода на съдебното следствие подсъдимият заявява, че разбира в какво е обвинен и се признава за виновен, че е наясно с последиците от проведеното съкратено съдебно следствие и е съгласен с тях. В последната си дума подсъдимият изразява искрено съжаление за извършеното.

Защитникът на подсъдимия в хода на съдебните прения, счита че съответни на извършените от подсъдимия престъпления по чл.343б, ал.1 от НК и по чл. 343, ал. 1, б „а“, във вр. с 342, ал.1 от НК, предвид многобройните смекчаващи отговорността му обстоятелства, са наказания определени при приложението на чл. 55, ал. 1 и ал.3 от НК. Моли след определяне размера на наказанието „лишаване от права“, съдът да постанови да бъде приспаднато времето, през което подсъдимият е бил лишен по административен ред от право да управлява МПС, считано от фактическото отнемане на СУМПС. Счита, че с тези наказания в конкретния случай, солидаризирайки се с констатациите и изводите на обвинението, ще се обезпечи постигане на целите на чл. 36 от НК.

Частния обвините становище не конкретизира.

След преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, съдът приема за установени от фактическа страна изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти, а именно:

Р. Т. Б., гражданин на *** живеел в страната в с. П., общ. П. в дома на приятелката си Л. Кл. След като на 11.01.2020 год. кацнал на летище С. след завръщането си от В., наел лек автомобил „***“ с рег № ***, собственост на „М.“ ЕООД, гр. А., обл. В.. Със същия пристигнал в с. П. и решил да преспи в *** в с. П., тъй като в къщата на Л. било студено.

На 12.01.2020 год. след като посетил къщата на свой приятел, от когото

предния ден взел ключовете вечерял и си изпил лекарствата. След което посетил кръчмата към неговия магазин, където изпил две брендите от по 50 грама, без да се храни по това време. Тръгнал да се прибира от кръчмата с наетия от него автомобил, но не запомнил по кое време станало това, нито последващите събития.

Около 21:00 ч. на 12.01.2020 год. ОДЧ в РУ - П. изпратил Ю. П. Й. - полицай, В. М. П. - младши автоконтрольор и А. Х. - полицай, служители в управлението, изпълняващи служебните си задължения по сигнал за настъпило ПТП.

На място полицаите видели лекия автомобил „****“ с рег. № ***, който бил с деформирана предница, вследствие на удар в крайпътно дърво. До него стоял Б., който се клатушкарал, „държал се неадекватно“ и силно миришел на алкохол. На *** език полицаите П. и Х. разговаряли с подсъдимия и разбрали, че той е употребил алкохол. Св. В. П. го изпробвал с техническо средство „Дрегер Алкотест 7510+“ - с фабричен номер ARSM ***, който отчетел наличие на алкохол в издишалия въздух 2,08 на хиляда. Във ФСМП-П. подсъдимия признал, че е изпил 200 мл бренди и му била взета кръв за химическо изследване, тъй като не приел показанията на техническото средство.

При проведеното химическо лабораторно изследване в хода на назначената физико-химична експертиза в протокол за химическа експертиза № III – *** е отразено, че концентрацията на алкохол във взетата кръв за химическо изследване от обвиняемия била 2,68 на хиляда.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение бл. № *** от 13.01.2020 год., с който било иззето СУМПС № ***.

С оглед изясняване на причините за настъпване на произшествието от експлоатационно - техническа гледна точка и механизма на ПТП е била назначена автотехническа експертиза и според кредитираното заключение на последната пътнотранспортното произшествие е реализирано на 12.01.2020 год., около 20,53 часа в село П. на ул. „****“, срещу № ***, през тъмната част на денонощието, без усещане за вятър, при сухо и студено време, намалена видимост и наличие на изкуствени източници на светлина - улични лампи. Платното за движение на ул. „****“ в района на ПТП е асфалтирано с едрозърнест асфалт, с наличие на пукнатини и кръпки, сухо. Скоростта на движение на л.а. „****“ в момента на удара е била 27,4 km/h, при което се налага извода, че основната причина за ПТП от експлоатационно техническа гледна точка е неправилното боравене с органите за управление на автомобила от водача на лекия автомобил, по време на движение по прав участък от пътя, в посока център на село П..

Според заключението на вещото лице по техническата експертиза всички части, възли и агрегати от кормилната уредба, спирачната система, колелата, гумите с лагерните възли и осветителната система на процесния лек автомобил преди и по време на произшествието са били технически изправни и годни за експлоатация.

Според заключението на вещото лице по назначената оценъчна експертиза левовата равностойност на нанесените щети в резултат на настъпилото ПТП на 12.01.2020 г., като се отчита овехтяването на лек автомобил “****” с рег. № *** е 14 630,49 лв. с ДДС, а пазарната стойност на същия лек автомобил при отчитане на процесите на овехтяване и състоянието на пазара, преди настъпването на ПТП на 12.01.2020 г, е 15 190, 49 лв. с ДДС.

Към материалите по досъдебното производство в хода на разследването е приложено споразумение за липса на претенции, от което става ясно, че Р. Т. Б. доброволно е платил на „М.“ ЕООД сумата от 12 384,39 лева за покриване на щетите, а сумата от 2 615,60 лева е приспадната от задължението му и „М.“ ООД, представлявано от М. Р. М. е заявило да не изисква и няма да изисква и не очаква друга компенсация по случая.

Изложената фактическа обстановка съдът счита за установена въз основа на: самопризнанието на подсъдимия в хода на съкратеното съдебно следствие в съдебно заседание на основание чл. 371, т. 2 от НПК, който признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласява да не се събират повече доказателства за тези факти чрез неговия разпит. Освен това съдът намира, че самопризнанието на подсъдимия по чл. 371, т.2 от НПК се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства по надлежния процесуален ред: показания на свидетелите, протоколи за оглед на местопроизшествие с приложени албуми към тях, които са приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Съдът намира, че събраните и обсъдени по този начин доказателства по делото са взаимно допълващи се.

Подсъдимият е ****. Неосъждан. Страда от *** заболяване – заявеното в разпоредителното с.з.

ОТ ПРАВНА СТРАНА съдът намери за установено следното:

По чл. 301, ал. 1, т. 1. от НПК – има виновно извършено деяние от подсъдимия. а именно: същият, на посочените в обвинението дата и място

при управление на МПС - лек автомобил, марка „****“ с рег. № ***, собственост на „М.“ ЕООД, ЕИК ***, гр. А., нарушил правилата за движение по пътищата, по чл. 20, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП, като не контролирал непрекъснато превозното средство което управлявал и при избиране скоростта на движение не се е съобразил с конкретните атмосферни условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и превозното средство, превозвания товар, характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да е в състояние да спре пред всяко видимо препятствие и при възникване на опасност за движението да намали скоростта и да спре и причинил значителни имуществени вреди в горния размер на процесното МПС.

Освен това подсъдимият е управлявал автомобила с концентрация на алкохол в кръвта си над 1.2 на хиляда – 2.68 на хиляда, установено по надлежния ред.

По чл. 301, ал. 1, т. 2 от НПК – описаното първо деяние съставлява престъпление по НК – по чл. 343, ал. 1, б. „А“ вр. с чл. 342, ал. 1 от НК. По тази правна квалификация, съдът призна подсъдимия за виновен.

По отношение на второто повдигнато обвинение за престъпление по чл. 343 б, ал. 1 от НК, съдът го призна за виновен по тази правна квалификация.

По чл. 31, ал. 1 и чл. 33 от НК – несъмнено е, че подсъдимият е наказателноотговорно лице, което е и пълнолетно. Същият действал в състояние на вменяемост, тъй като по делото не съществуват никакво съмнение и никакви индиции, за да се направи извод в обратна насока.

От субективна страна е налице следното:

Първото описано деяние, част от обективната страна на състава на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „а“ вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, е извършено при форма на вина непредпазливост във формата на небрежност. Подсъдимият не е предвиждал и искал настъпването на общественотоопасните последици на деянието, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

Второто деяние, част от обективната страна на състава на престъплението по чл. 343б, ал. 1 от НК е извършено при форма на вина - пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието и е целял настъпването на общественотоопасните последици.

Като причина за извършване на престъпленията следва да се отбележи ниската правна култура и несъобразяване и незачитане на правилата за безопасност на движението по пътищата от страна на подсъдимия.

При определяне вида и размера на наказанията на подсъдимия за извършените престъпления, съдът се ръководи изцяло от реда на производството - глава двадесет и седма от НПК и в частност от чл. 373, ал. 2 от НПК, като прецени и степента на обществената опасност на конкретното деяние, степента на обществена опасност на дееца - данните за личността му, както и подбудите за извършване на престъпленията.

Съдът прецени, като смекчаващи, следните обстоятелства от значение за отговорността на подсъдимия, пълното съдействие на органите на наказателното производство, изразеното искрено съжаление за извършеното, чистото му съдебно минало и почти пълното възстановяване на вредите. Съдът съобрази и добрите характеристични данни, напредналата възраст и тежкото здравословно състояние на Б..

Съдът прецени, като отегчаващи, обстоятелства от значение за отговорността на подсъдимия, обществената опасност на деянието по чл. 343, ал. 1, б. "А" от НК, която оцени като относително висока, предвид големия брой престъпления от този вид извършвани в страната, същото е извършено в идеална съвкупност с престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК, което завишава обществената опасност на деянието.

От своя страна последното деяние, предвид големия брой извършени престъпления от този вид в страната, често причина за осъществяване и на други увреждащи живота, здравето и собствеността на гражданите транспортни престъпления също се явява със завишена обществена опасност. Подсъдимият се явява и недисциплиниран водач на МПС, поради предходно осъждане за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК.

Предвид изложеното, настоящият състав прецени, че са налице многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства и че по отношение на подсъдимия за извършеното престъпление по чл. 343, ал. 1, б. "а" от НК, следва да бъде определено наказание „Пробация“ „, изразяваща се в следните пробационни мерки:

- ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ по настоящ адрес за СРОК от 2 (ДВЕ) ГОДИНИ с явяване и подписване на осъдения пред пробационен

служител или определено от него длъжностно лице 2 (ДВА) пъти седмично;

- ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ с пробационен служител за СРОК от 2 (ДВЕ) ГОДИНИ;

- ВКЛЮЧВАНЕ в програма за обществено въздействие за срок от две години;

- БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД в полза на обществото в размер на 100 (Сто) часа годишно за СРОК от 2 (ДВЕ) ГОДИНИ.

За престъплението по чл. 343б, ал. 1 от НК, съдът с оглед същите обстоятелства му определи наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ ЗА СРОК от 3 (ТРИ) МЕСЕЦА и „ГЛОБА“ в размер на 300,00 лв. (триста лева).

На основание чл. 23, ал. 1 от НК, съдът определи на подсъдимия общо наказание измежду наложените с настоящата присъда в размер на най – тежкото от тях три месеца „лишаване от свобода“ и присъедини към него наказанието 300 лв. „глоба“.

Съдът, като взе предвид, че в случая са налице предпоставките за приложението на чл. 66, ал. 1 от НК и за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправянето на осъдения не е наложително да изтърпи наказанието, отложи изпълнението на наложеното наказание “Лишаване от свобода” за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 343 г от НК, съдът наложи на подсъдимия наказание “лишаване от право да управлява моторно превозно средство” за срок от две години и десет месеца, считано от 13.01.2020 г., когато за същото деяние той е бил лишен по административен ред от право да управлява моторно превозно средство.

Съдът, съобразявайки залегналите в чл. 36 от НК цели на наказанието, счита, че спрямо подсъдимия би се въздействало най-пълно чрез налагане на наказания в посочения вид и размер, чрез които в пълна степен осигурява осъществяване както на индивидуалната, така и на генералната превенция като цели на наказанието.

Съгласно разпоредбите на чл. 189, ал. 3 и чл. 190, ал. 2 от НПК, РС –

Павликени осъди подсъдимия да заплати направените по делото разноси, както и 15,00 лв. за служебно издаване на изпълнителни листи за присъдените разноси.

Съдът постанови вещественото доказателство лек автомобил „***“ с рег. № *** на основание чл. 111, ал. 2 от НК да се върне на собственика му - „М.“ ЕООД, гр. А. с ЕИК ***.

По изложените от фактическо и правно естество съображения, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: